

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 13/15

V Luxembourggu, 3. februarja 2015

Sodba v zadevi C-172/13
Komisija / Združeno kraljestvo

Britanska zakonodaja, ki pod določenimi pogoji omogoča čezmejno olajšavo za skupino, ki je bila uvedena posodbi „Marks and Spencer“, je skladna s pravom Unije

V Združenem kraljestvu olajšava za skupino družbam, ki so del skupine, omogoča, da lahko med seboj poravnajo svoje dobičke in izgube. Vendar pa ureditev, ki je veljala do leta 2006, ni dovoljevala upoštevanja izgub družb nerezidentk. Leta 2006, po sodbi Sodišča „Marks & Spencer“¹ je bil britanski zakon spremenjen, da bi se pod določenimi pogoji omogočilo čezmejno olajšavo za skupino. Te določbe, ki jih vsebuje zakon o davku od dohodka pravnih oseb iz leta 2010 (Corporation Tax Act 2010 (v nadaljevanju: CTA 2010)), zahteva, da mora družba nerezidentka izčrpati vse možnosti upoštevanja izgub med davčnim obdobjem, med katerim so izgube nastale, ter predhodnimi davčnimi obdobji, ter zahteva, da ne sme obstajati nobena možnost upoštevanja izgub, nastalih v prihodnjih davčnih obdobjih. CTA 2010 zahteva, da se to, ali se lahko upoštevajo izgube, nastale v prihodnjih davčnih letih, ugotoviti ob upoštevanju obstoječega položaja takoj po koncu davčnega leta med katerim so davčne izgube nastale.

Po mnenju Komisije je zaradi pravil CTA 2010 za matično družbo rezidentko praktično nemogoče uporabiti olajšavo za skupino, ker ta zakon praktično dopušča upoštevanje takšnih izgub s strani matične družbe rezidentke le v dveh primerih: prvič, če zakonodaja države članice rezidentstva zadevne hčerinske družbe ne določa nobene možnosti prenosa izgub, in drugič, če je bil nad to hčerinsko družbo uveden postopek likvidacije pred koncem davčnega obdobja, med katerim so izgube nastale. Komisija po drugi strani meni, da naj izgube, nastale pred 1. aprilom 2006, ne bi bile upravičene do čezmejne olajšave za skupine, tako da se določbe CTA 2010, ki se nanašajo na to olajšavo, uporabljajo le za izgube, nastale po 1. aprilu 2006, datumu začetka veljave zakona o proračunu za leto 2006. Ker je torej Komisija menila, da je s temi pravili kršeno načelo svobode ustanavljanja, je pri Sodišču vložila tožbo zaradi neizpolnitve obveznosti.

Sodišče je v današnji sodbi, tožbo v celoti zavrnilo.

Sodišče glede pogojev, ki so določeni s CTA 2010, ugotavlja, da prvi položaj, ki ga navaja Komisija, ni upošteven. V položaju, v katerem zakonodaja države članice rezidentstva zadevne hčerinske družbe ne določa nobene možnosti prenosa izgub, lahko država članica rezidentstva matične družbe zavrne čezmejne olajšave za skupino, ne da bi s tem kršila svobodo ustanavljanja. Kar zadeva drugi položaj, Sodišče ugotavlja, da Komisija ni dokazala resničnosti svoje trditve, da naj bi CTA 2010 zahteval uvedbo postopka likvidacije nad hčerinsko družbo nerezidentko pred koncem davčnega obdobja, med katerim so te izgube nastale, zato da bi lahko matična družba rezidentka uporabila čezmejno olajšavo za skupino. CTA 2010 namreč nikakor ne določa nobene zahteve v zvezi z uvedbo postopka likvidacije nad zadevno hčerinsko družbo pred koncem davčnega obdobja med katerim so izgube nastale.

Sodišče še poudarja, da je dokončnost izgub hčerinske družbe nerezidentke v smislu sodbe Marks & Spencer mogoče ugotoviti le, če v državi članici rezidentstva ne prejema več prihodkov. Dokler namreč ta hčerinska družba prejema prihodke, tudi če so ti minimalni, obstaja možnost, da se izgube poravnajo s prištetjem prihodnjih dobičkov, ki nastanejo v državi članici v kateri ima

¹ Sodba Sodišča z dne 13. decembra 2005 v zadevi [C-446/03](#), glej tudi [sporočilo za medije št. 107/05](#).

sedež. Toda Združeno kraljestvo je potrdilo, pri čemer se je sklicevalo na konkretni primer matične družbe rezidentke, ki je uporabila čezmejno olajšavo za skupine, da se dokončnost izgub hčerinske družbe nerezidentke lahko dokaže, če je navedena hčerinska družba takoj po koncu davčnega leta, med katerim so davčne izgube nastale, prenehala opravljati svoje poslovne dejavnosti ter je prodala ali odstranila vsa sredstva, s katerimi je ustvarjala prihodke.

Kar zadeva možnost družbe, da uporabi čezmejno olajšavo za skupino za obdobje pred 1. aprilom 2006, Sodišče ugotavlja, da Komisija ni dokazala obstoja položajev, v katerih čezmejna olajšava za skupine za izgube pred tem datumom ni bila odobrena.

OPOZORILO: Komisija ali druga država članica lahko vloži tožbo zaradi neizpolnitve obveznosti zoper državo članico, ki ni izpolnila obveznosti po pravu Unije. Če Sodišče ugotovi, da država članica ni izpolnila obveznosti, mora ta država čimprej ravnati v skladu s sodbo.

Če Komisija meni, da država članica ni ravnala v skladu s sodbo, lahko vloži novo tožbo, s katero predlaga denarno kazen. Vendar lahko Sodišče v primeru neobvestitve Komisije o ukrepih za prenos direktive na njen predlog naloži kazen v prvi sodbi.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletni strani CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki razglasitve sodbe so na voljo na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106